

Brussel, 20 november 2007

Sonja Claes in 'De Standaard': Verdiende rust in het rusthuis te duur?

Sinds 1 juli 2007 zijn de prijzen van de Vlaamse rusthuizen goed te vergelijken. De sector werd immers verplicht om de dagprijs voor verblijf in het rusthuis op een uniforme manier aan te rekenen. Supplementen zoals incontinentiemateriaal, toiletartikelen, tv, telefoonaansluiting,... moesten op dat ogenblik worden opgenomen in de dagprijs. Door deze maatregel kan de senior of zijn familie een goede prijsvergelijking tussen verschillende rusthuizen maken.

De publicatie van deze dagprijzen in de media stelt een aantal elementen scherp. Eén: de kostprijs van een rusthuis is voor veel senioren onbetaalbaar. Een senior moet voor een verblijf in het rusthuis gemiddeld 40,28 euro per dag of 1208 euro per maand ophoesten. Het gemiddelde pensioen in Vlaanderen bedraagt slechts 1 029 euro per maand. Voor de gemiddelde senior is zijn pensioen dus ontoereikend om zijn rusthuisfactuur te betalen. Een spaarpotje is dus aangewezen.

En de kloof is nog groter dan op het eerste zicht uit deze gegevens blijkt. De senior die in het rusthuis terecht komt, is vaak alleenstaand, zorgbehoevend en behoort tot de oudste leeftijdsgroep. De gemiddelde leeftijd waarop men naar een rusthuis gaat, is immers 82 jaar. De oudste senioren moeten rondkomen met de laagste pensioenen. Het gemiddelde pensioen van een senior van 60 tot 64 jaar bedraagt 1044 euro, voor een senior van 80 tot 85 jaar bedraagt het gemiddelde pensioen slechts 934 euro. Een inhaalbeweging voor de oudste leeftijdsgroepen en de laagste pensioenen is dan ook een gerechtvaardigde vraag. Ik hoop dat deze vraag de nodige aandacht én antwoorden krijgt in de federale regeringsonderhandelingen.

Een tweede element: de prijs is één van de parameters die een senior in overweging neemt bij het kiezen van een goed rusthuis. Het aantal personeelsleden is nochtans één van de essentiële elementen die de kwaliteit van de zorg in het rusthuis bepaalt. De personeelsnorm in de rusthuizen wordt vastgelegd door het RIZIV. Deze personeelsnorm is echter ontoereikend om een goede kwaliteit te kunnen bieden. Vele rusthuizen zetten dan ook méér personeelsleden in om de zorg te realiseren. Deze personeelsleden boven de norm, bepalen in sterke mate de dagprijs die de bewoners betalen. Ongeveer 70% van de totale kosten van het rusthuis zijn immers personeelskosten. Als een rusthuis wil besparen, is personeelskost één van de eerste kosten waar men op kan besparen.

Om een goede vergelijking tussen de verschillende rusthuizen te kunnen maken, is het dan ook essentieel dat de senior een goed zicht heeft op het aantal personeelsleden per zorgbehoevende. Als de senior en zijn familie daarnaast rekening kunnen houden met het zorgprofiel van de voorziening krijgen zij pas echt een adequaat beeld van de zorg die hem geboden kan worden. Deze elementen zouden moeten doorwegen bij de keuze van het rusthuis, naast de prijs, de grootte van de kamer, een goede ligging, de wachttijd voor opname, de aanwezigheid van ontspanningsmogelijkheden,... Kwaliteit van de zorg en de nodige zorgende handen om dit te realiseren, moet centraal kunnen staan bij de keuze voor een rusthuis.

Tot slot: het belang van de thuiszorg kan niet overschat worden. Vele senioren worden – ook als ze zorgbehoevend worden – nog steeds thuis opgevangen. Ze realiseren dit met

behulp van mantelzorgers, vrijwilligers en ondersteunende diensten. Diverse zorgvormen dragen ertoe bij dat de senior en zijn omgeving deze keuze kàn maken: de diensten voor gezinszorg, de oppashulp, de thuisverpleging, de dagverzorgingscentra, de centra voor kortverblijf, enz. De Vlaamse overheid zal dan ook in eerste instantie voldoende maatregelen moeten nemen om de uitbouw van deze zorgvormen te stimuleren en te faciliteren. Groeien naar de vastgelegde 4%-norm in de diensten voor gezinszorg is hierbij één van de voorbeelden. De versterking van de programmatie van de verschillende zorgvormen moet dan ook een plaats krijgen in de begrotingsbesprekingen in het Vlaams parlement.

Daarnaast wordt de opvang in de thuiszorg slechts mogelijk als elk van de bovengenoemde zorgvormen samenwerken. In zwaardere zorgsituaties komen er vaak vele zorgverleners over de vloer: de huisarts, de kinesist, de thuisverpleegster, de gezinshelpster, de poetsvrouw,... Elk van deze hulp- en zorgverleners draagt zijn steentje bij tot het versterken van de draagkracht van de zorgbehoevende en zijn gezin. Er zullen de komende jaren méér zorgvragen zijn dan één van deze zorgvormen alleen kan beantwoorden. Samenwerking en afstemming tussen deze verschillende zorgvormen is dan ook essentieel om de zorg te garanderen!

Ook voor de thuiszorg zouden de senioren over de juiste informatie moeten kunnen beschikken. Misschien een idee voor een volgende dossier in de kranten?

Opiniestuk verschenen in 'De Standaard' van dinsdag 20 november 2007

Info: Sonja CLAES, Vlaams volksvertegenwoordiger - gsm 0475 89 27 26